

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții: Prof. Găgiu Mariana
Prof. Înv. Prim. Oprea Mihaela
Prof. Înv. Prim. Ion Elena

Prof. Marghidanu Irina
Prof. Dorin Rădoi
și celelalte cadre didactice

IANUARIE 2017

NUMARUL 8

IARNA DE POVESTE

Iarna mea

**"In mijlocul iernilor
inghetate am invatat
ca exista in mine o
vara fara putinta de
invins."**

Albert Camus

**" Desi suntem
atasati de lunile calde
de vara, iarna ne
formeaza caracterele
si scoate la iveala tot
ce avem mai bun in
noi."**

Tom Allen

**" Iarna, un anotimp al
asteptarii, o vreme
potrivita pentru
reinvierea amintirilor
de aur si lansarea intr-
o calatorie
sentimentala, un timp
in care te poti bucura
de fiecare ora"**

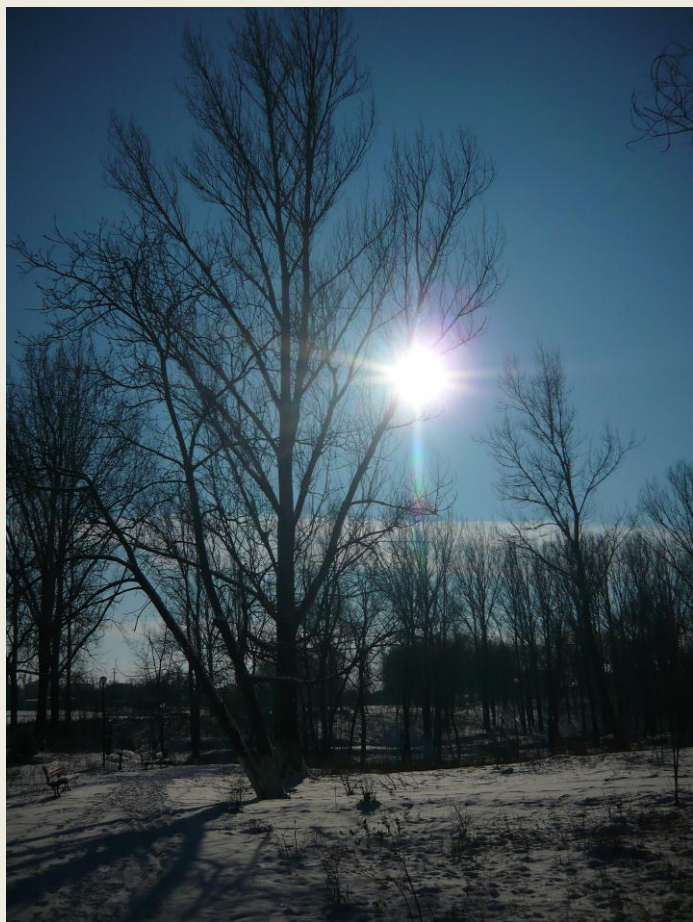
John Boswell

Sarbatorele de iarna sunt unice. Sfantul Nicolae, Nasterea Domnului, Taierea Imprejur si Anul Nou, Botezul Domnului (Boboteaza) si Sfantul Ioan. Sunt unice in fiecare an. Nici un Craciun nu seamana cu cel de anul trecut. Fiecare are aroma lui inconfundabila, parfumul lui deosebit. Primele mele amintiri sunt de la sfarsitul anilor '80, cand Mos Nicolae si Craciunul aveau parfumul portocalelor si al bananelor atat de rare si de pretioase in acea vreme.

Parfumul cozonacilor proaspat framantati si copti de mama, mirosul de brad, luminitele care clipoceau si pe care nu ma saturam sa le privesc zile in sir. Copiii care veneau sa colinde, zapada care cernea marunt sau cu fulgi imensi, toate acestea sunt amintiri de neuitat. Da, copilăria este frumoasa pentru ca toate lucrurile au o alta dimensiune, o alta importanta, un farmec greu de gasit mai apoi.

Continuare în pagina 2

Mai tarziu, toate aceste sarbatori au devenit si mai frumoase. Crescand, am inteles importanta tuturor acestor evenimente, iar inima mea se umple in aceste momente de o bucurie si de o liniste nepamanteasca. Este bucuria ca Domnul Hristos a venit pe pamant, a luat trup de om din iubire pentru mine si pentru toti oamenii.

Acum, zilele sunt mult mai fericite si mai lipsite de griji pentru ca stiu si simt ca Parintele Ceresc este alaturi de noi toti, alaturi de copiii din lumea intreaga. El ne imbratiseaza cu drag in fiecare clipa si se bucura de bucuria tuturor copiilor, de emotia deschiderii cadourilor, de bataia cu zapada, de partia de pe strada.

Toate aceste sarbatori aduc bucurie tuturor oamenilor, de la copii pana la cei foarte in varsta. Azi, de Craciun, merg pe strada si toate fetele sunt vesele. Sa pastram bucuria acestor zile intreaga noastra viata, iar lumina acestor zile sfinte sa ne calauzeasca spre Imparatia lui Hristos !

Autor: Prof. Drossu Florina

Iarna, anotimp de vis

Să dăm drumul colindelor ! A venit iarna cea mult așteptată ! Primăvară, vară, toamnă. Toate sunt anotimpuri, dar niciunul nu este la fel de frumos și niciunul nu ne aduce mai multă căldură în suflete decât iarna. Fluturași de argint zboară pe aripile nevăzute ale vântului, vestindu-ne că se apropie o ninsoare.

Pregătiți-vă săniuțele și hai la derdeluș, copii ! În doar câteva zile, iarna a îmbrăcat copacii în cojoace grele de zăpadă, iar acum, în loc să simțim parfumul înmiresmat al florilor plăpânde, putem zări doar copaci de "zahăr", pe ai căror ramuri goale se află reci podoabe. Doar gândindu-mă la iarnă, la Crăciun și la Nașterea Domnului Iisus Hristos, la pregătirea cozonacului și la petrecutul timpului alături de cei dragi mie, îmi aduce un sentiment de pace, liniște, căldură și iubire.

Dragă iarnă, ești binevenită !

*Autor: Nistor Daria,
clasa a VI-a A*

*Autor: Brânză Oana Ștefania
Clasa a VIII –a C*

Crăciunul - Întâlnirea cu Hristos

E timpul când natura îmbracă cea mai prețioasă haină dintre toate: lungă, albă, pură, sclipitoare și-o poartă într-un mers tainic și ușor, prin fulgi de nea, din piscuri semețe până-n văi ascunse, pentru a-L primi atât de festiv și liniștit pe Iisus. Și-odată îmbrăcată-n alb, natura sădește-n fiecare dintre noi, imaginea de puritate sufletească cu care ne dorim să întâmpinăm Crăciunul.

Cu gândul mai mult sau mai puțin la esența vieții, în vârtejul zilnic al treburilor, timpul se scurge amețitor din iarnă-n primăvară, din primăvară-n vară, din vară-n toamnă, din toamnă-n iarnă și-ajungem, ca și acum, să ne punem întrebări, să reflectăm asupra adevăratelor valori ale existenței fizice și sufletești.

Acum, în acest anotimp al albului cel mai alb, ne strecurăm în interiorul nostru și încercăm să facem curățenie adâncă în casa sufletului, în cotloanele demult nescuturate și neprimenite. Mai mult acum, când, trimiși înăuntru de suflul rece al viscolului, ne-adunăm cu cei apropiați la căldură, când pleoapele îngreunate plăcut de mrejele dansului fulgilor de zăpadă trag cortina spre a-ncepe spectacolul dat de propriile gânduri, acum, printre ele, reușim să umblăm în noi și în trecutul nostru, să gustăm din dulceața amintirilor din perioada sărbătorilor de Crăciun petrecute lângă cei dragi care ne-au crescut în miros de cozonac și de mere coapte, în belșugul mesei tradiționale, în glas de colinde și-n legănat de doine.

. Și nu ne-aducem aminte doar de părinți, ci gândurile merg către rădacini, către bunici, străbunici și mai departe până când, la un moment dat, simțim cumva că ajungem pe acest drum la însuși Iisus, la Dumnezeu -Tatăl nostru cel ceresc, al tuturor.

În așteptarea Crăciunului timpul măsurat în ore, minute, secunde, pălește în fața timpului veșnic, în fata acestei întâlniri cu Iisus, ca și cum odată cu magii, putem și noi să-l așternem la picioare daruri de mulțumire micului prunc.

Aceasta este magia Crăciunului; momentul în care , plecați în trecut, dar rămași în prezent, are loc întâlnirea cu Hristos. Acolo, în ieslea în care s-a născut, El ne primește de fiecare dată, iar noi, în casa sufletului adâncit curățită și larg deschisă, Îl primim la rândul nostru cu bucurie.

Crăciunul- sărbătoare de lumină și bucurie, este clipa în care oamenii se-așază ei înșiși în lumina lui Hristos, este clipa în care "ego"-ul piere, grijile lumești dispar, sufletul cel mult frământat își găsește liniște profundă, răbdare și împăcare.

Crăciunul- clipa în care omul se redefinește ca OM și clipa pe care n-am vrea s-o mai pierdem vreodată. Este clipa emoției de întâlnire cu lumina care trebuie să rămână aprinsă-n noi până la întâlnirea viitoare.

Crăciunul- clipa în care noi, asemeni naturii, ne îmbrăcăm sufletul în cea mai prețioasă haină dintre toate: lungă, albă, pură, sclipitoare, pentru a-L întâmpina și a-L găzdui în bucurie, liniște și curăție pe Hristos.

Autor: OPREA MIHAELA ADELINA
(prof. inv. primar)

Sporturi de iarnă

Schiul

Schiul este poate sportul cu cele mai adânci rădăcini în istorie, pornind de la necesitatea locuitorilor tărmurilor înghețate de a se deplasa, iar pentru aceasta și-au legat de picioare bucăți de lemne. S-au găsit schiuri având o vechime între 4.000 și 5.000 de ani în Suedia, iar în Norvegia au fost descoperite gravuri în care apar oameni pe schiuri.

Competițiile de schi sunt: schi fond (în care sportivul utilizează schiuri cu călcâiul liber, făcând astfel un adevărat marș forțat pe distanțe mari), schiul alpin, care constă în coborârea unei pante

printre jaloane numite „porți”, schi acrobatic, care constă în sărituri complicate, de pe o trambulină, și săriturile cu schiurile, în care poziția sportivului este fixă, după ce se lansează de pe o trambulină, el încercând să ajungă cât mai departe în acest „zbor” deosebit de periculos.

Patinajul

În probele olimpice intră atât patinajul artistic, cât și cel de viteză. Patinajul artistic nu are nevoie de prea mare prezentare, fiind un sport foarte îndrăgit și de români, transmisiunile Televiziunii Române de la Campionatele Mondiale sau Europene făcând deliciul telespectatorilor încă de pe vremea când comentatorul Cristian Țopescu povestea ce culori au costumele patinatorilor, căci televiziunea era pe vremea aceea alb-negru. Acest adevărat balet pe gheață,

combinat cu elemente specifice constând în sărituri și piruete, are o istorie îndelungată, încă de pe vremea când patinele erau de os și lemn - secolul al XIII-lea. În secolul al XVI-lea olandezii au îmbunătățit patinele, adăugând metal, în 1904 femeile participă la competiții individuale la Davos, în Elveția, iar disciplină olimpică este din anul 1924. Săriturile poartă numele celor care le-au inventat sau le-au reușit pentru prima dată: Săritura Axel - norvegianul Axel Paulsen, 1882, Saltul Salchow - suedezul Ulrich Salchow, 1909, Saltul Rittberger - germanul Werner Rittberger, 1910, Saltul Lutz -

austriacul Alois Lutz, 1913. Au urmat salturi tot mai complexe, duble, triple, iar în 1988, la Campionatele Mondiale de la Budapesta, canadianul Kurt Browning a reușit pentru prima oară un salt cvadruplu.

Bobul și sania

Cu toții avem nostalgia săniușului din copilărie, dar „oamenii mari” care concurează la proba de sanie sau de bob în concursuri au parte de și mai multă adrenalină decât aveam noi în copilărie. Bobul a apărut ca probă sportivă în Elveția secolului al XIX-lea, primul club s-a înființat la St. Moritz în 1897, iar în 1923 s-a înființat Federația Internațională de Bob și Tobboganing.

Vehiculul este unul semideschis, solid, pe patine, greu, care atinge viteze de peste 130 de kilometri pe oră, pe pista înghețată special amenajată.

Echipa formată din doi sau patru sportivi

Împinge pe o distanță prestabilită bobul, apoi sare în el, urmărind să scoată un timp cât mai bun până la linia de start. Bobul skeleton este asemănător cu sania, vehiculul fiind practic o sanie, dar pe care sportivul stă în poziția cu capul înainte, și nu cu picioarele înainte ca în proba de sanie.

Săniile, ca și bobul, sunt astăzi făcute din materiale de ultimă generație, o sanie de competiție ajungând să coste peste șase mii de euro.

Recordurile de medalii din toate timpurile sunt deținute numai de nemți: pe locul 3 se află Bernhard Germeshausen, cu 3 medalii de aur și una de argint (în 1976 și 1980), și la egalitate la numărul de medalii se află Kevin Kuske, cu 4 medalii de aur și una de argint (în 2002, 2006 și 2010) și Andre Lange, tot cu câte 4 de aur și una de argint (în 2002, 2006 și 2010).

Biatlonul - anduranță și precizie

Biatlonul este o probă deosebit de grea, de mare complexitate, îmbinând rezistența în mersul pe schiuri - schiul fond - cu precizia și priceperea tragerii cu arma - tirul sportiv. Să recunoaștem că nu este deloc ușor să nimeriști o țintă de numai câțiva centimetri nici când ești odihnit, darămite când gâfâi și tremuri din tot corpul de efort.

Numele acestei probe, poate mai puțin spectaculoasă ca altele, dată fiind durata mare de

desfășurare, vine din combinarea latinescului „bi” - doi și a cuvântului „athlon” - concurs. Originea acestui sport se află în Scandinavia, iar rădăcinile lui se află în stilul de viață al vânătorilor care parcurgeau spații întinse pe schiuri, cu pușca în spate, în căutarea animalelor care le asigurau existența.

Primele competiții s-au făcut în secolul al XVIII-lea, dar primul biatlon modern a avut loc în anul 1912, când armata norvegiană a organizat o cursă pe distanță de 17 kilometri.

Prima dată această probă a fost organizată la o olimpiadă în 1948 la St. Moritz, sportivii întrecându-se la schi, tir, scrimă și călărie.

Campionii în privința numărului mare de medalii obținute la biatlon din toate timpurile sunt: pe locul 3 germanul Sven Fischer (cu 4 medalii de aur - la Lillehammer 1994, la Nagano 1998, la Turin 2006, două medalii de argint la Salt Lake City), pe locul 2 este germanul Ricco Gross (cu 4 medalii de aur, dar numai una de argint), iar pe locul 1 este norvegianul Ole Einar Bjoerndalen, cu 6 medalii de aur și una de argint. Acest sportiv a luat deja o medalie de aur la Olimpiada de la Soci, pe 8 februarie, în proba de sprint.

Curling, eleganță anglo-saxonă pe gheață

Un sport de echipă extrem de elegant al olimpiadelor de iarnă este curlingul, cu vechi rădăcini anglo-saxone. Se știe de existența lui încă din secolul al XVI-lea, când se juca pe iazurile înghețate, cu niște pietre simple.

În acest sport, unul dintre membrii unei echipe împinge o piatră specială, cu mâner (astăzi standardizată la greutatea de 19,96 kg) pe suprafața de gheață perfectă, iar coechipierii îi asigură alunecarea pe direcția stabilită de aruncător, spre o țintă marcată pe gheață prin cercuri concentrice, frecând gheața, imediat

înainte pietrei, cu niște măturici speciale. În funcție de cum apreciază că a aruncat colegul lor, ei pot, frecând mai cu putere sau făcând mici pauze, să determine viteza pietrei și, implicit, distanța cât mai mică până la zona de țintă. Restul echipamentului mai cuprinde pantaloni și încălțări speciale, mănuși și, desigur, simpaticele măturici. În curling excelează echipele Canadei, Suediei, Norvegiei, Marii Britanii.

Autor: Prof. Dorin Rădoi

ASTĂZI S-A NĂSCUT HRISTOS

Colo-n sat, în depărtare,
Se aud cântând frumos
Și pe deal, și pe cărare
"Astăzi s-a născut Hristos!"

Merg copiii și colindă
Ca în vremuri de demult,
Brazi frumoși sclipesc în tinde
"Astăzi Domnul s-a născut!"

Totu-i alb, e-o feerie,
E Crăciunul luminos;
Peste tot e bucurie.
"S-a născut Iisus Hristos!"

CUM VINE MOȘUL, FRATE?

"-Ca-n poveste cerne iară
Cu diamante sclipitoare;
Domnul nostru iar coboară
Cu iubire-n fiecare.

Și-n magia ce se-așază
Ochii mei, plini de visare,
Văd pe Domnul cum veghează
Peste lumea-aceasta mare.

El trimite la copii
Printr-un moș... bătrân și bun,
Daruri multe, jucării,
Azi, în seara de Crăciun.

- Nu-i doar o poveste, frate?
Vine-aievea Moș Crăciun?
Cum să vină de departe
Dacă e așa bătrân?

A... ! știi! Îl trimite Domnul
Cu desaga an de an;
E bătrân, dar reușește
Să ne-aducă câte-un dar.

Mi-a spus mama că iubirea,
Fapta bună și frumoasă
De la noi, ajung la Moșul
Și-l ajută să sosească.

Autor: OPREA MIHAELA ADELINA
(prof. inv. primar)

